

	SYLABUS				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	Pedagogika				
2. Nazwa przedmiotu	Warsztat kompetencji interpersonalnych				
3. Kod przedmiotu	I Ped A11				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	II				
7. Semestr	III				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	13 (5KNO)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	17 (w tym 5KNO)
	Konwersatorium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	5				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Marlena Pujsza-Kunikowska, mgr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Podstawowa wiedza z psychologii				

12. Cele przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Zapoznanie z podstawowymi pojęciami związanymi z komunikacją interpersonalną
C2	Przekazanie wiedzy o dynamice grupy
C3	Przekazanie wiedzy związanej z metodami i technikami pracy w grupie w kontekście pracy nad komunikacją
C4	Zapoznanie z umiejętnościami pozwalającymi dostrzegać własne zasoby interpersonalne i techniki pracy z nimi

13. Przewidywane efekty uczenia w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych studenta

Symbol	Efekty uczenia	W zakresie: wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych - K	Odniesienie do celów (symbol celu)
EU1	Zna pojęcia: komunikacja werbalna i niewerbalna; konflikty wewnętrzne i interpersonalne, stereotypy, uprzedzenia, dyskryminacja; role grupowe w relacjach interpersonalnych.	W u ks	C1
EU2	Nabywa umiejętności formułowania i dotrzymywania kontraktu grupowego.	W u ks	C2
EU3	Korzysta z adekwatnych metod nawiązywania oraz utrzymywania kontaktów interpersonalnych oraz kontaktów w grupie.	U w ks	C3
EU4	Analizuje własne postępowanie w kontakcie z drugim człowiekiem, swoje mocne i słabe strony	Uw ks	C1, C2, C3
EU5	Rozpoznaje sytuacje konfliktowe, podejmuje próbę ich rozwiązania i dobiera adekwatne metody rozwiązywania konfliktów interpersonalnych.	U w ks	C1, C2, C3
EU6	Wykazuje się otwartością na nawiązywanie kontaktów przy jednoczesnej obronie własnych i cudzych granic psychologicznych; zachowuje dyskrecję; okazuje zainteresowanie i szacunek dla innych.	U w ks	C1, C2, C3

14. Treści kształcenia

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium, e-learning)	Odniesienie do efektów uczenia(symbol efektu)
TK1	Podstawowe teorie związane z komunikacją interpersonalną i społeczną	W e-learning	EU1
TK2	Kontakt z grupą oraz z drugim człowiekiem -zalety i ograniczenia. Procesy grupowe	W, ćw e-learning	EU1, EU2, EU3
TK3	Wypracowanie efektywnych sposobów komunikowania się . Zapoznanie z metodami i technikami komunikacji	W, ćw	EU4. EU5, EU2, EU3
TK4	Komunikacja werbalna i niewerbalna. Uważne i nieoceniające słuchanie. Typowe błędy komunikacyjne. Mocne i słabe strony własnych kompetencji komunikacyjnych	W, ćw	EU3 EU4. EU5, EU2,EU6, EU3
TK5	Analiza i praca własna nad sposobami komunikowania się. Kształtowanie autorefleksji oraz uważności na siebie i innego człowieka	W, ćw	EU4. EU5, EU2,EU3, EU4, EU5, EU6

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zybrzycka-Maciąg T., Trening asertywności w kształceniu pedagogicznym. Lublin 2011 2. Zaborowski Z. Trening interpersonalny. Wrocław 1985 3. Nęcki Z., Błaszczuk K., Uździcki R., Komunikacja i negocjacje a współdziałanie interpersonalne. Toruń 2009 4. Bosi-Kawala D., Sarzyńska E. Maliszewski W.J., Fiedor M. Komunikacja i edukacja: ku synergiczności porozumiewania się. Toruń 2009
-----------------------	--

Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Jamrożek, B i Sobczak, J. (2000). Komunikacja interpersonalna. Wydawnictwo Empi. 2. R. Alberti, M. Emmons, Asertywność. Sięgaj po to, czego chcesz, nie raniąc innych, GWP Gdańsk. 3. . K. Jedliński, Trening interpersonalny, Warszawa 2008. 4. P. Mellody, Granice JA, w: ABC pomocy psychologicznej, red. J. Santorski, Warszawa, 1993. 5. A. F. Acland, Doskonałe umiejętności interpersonalne, Poznań, REBIS, 2000. 6. A. Bierach, Mowa ciała – kluczem do sukcesu, ASTRUM1997. 7. H. Cloud, J. Townsend, Sztuka mówienia „nie”, Vocatio Warszawa, 1998.
--------------------------	--

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceny
Formująca	F- aktywność
Podsumowująca	P – zaliczenie ustne

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami

2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów przedmiotu (EU) do celów przedmiotu, treści programowych i typów / metod oceniania –tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu do efektów uczenia dla programu studiów tzw. programowych efektów uczenia - oraz efektów zdefiniowanych dla obszaru kształcenia –tabela 2

Analiza obciążenie pracą studenta – tabela 3

Tabela 1 Przyporządkowanie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu do typów / metod oceniania

Efekty uczenia dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia	Typy i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1, TK2	F – aktywność P – zaliczenie ustne
EU2	TK2, TK2	F – aktywność P – zaliczenie ustne
EU3	TK4, TK5	P – egzamin końcowy
EU4	TK3, TK5, TK4	F – dyskusja i rozwiązywanie zadań ćwiczeniowych P – zaliczenie ustne
EU5	TK3, TK5, TK2, TK4	F – aktywność P – zaliczenie ustne
EU6	TK3, TK5, TK2, TK4	F – aktywność P – zaliczenie ustne

Tabela 2

Zestawienie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu do efektów uczenia dla programu studiów tzw. programowych efektów uczenia (PEU)

Efekty uczenia dla przedmiotu (EU)	Przyporządkowanie efektu uczenia dla przedmiotu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)
EU1	K_W02 K_U09 K_K06
EU2	K_W05 K_U09 K_K06
EU3	K_U03 K_U09 K_K06 K_K07 K_W02
EU4	K_U02 K_U09 K_K06 K_K07 K_U03 K_U08, K_U06 K_U09 K_W05
EU5	K_U09 K_K06 K_K07 K_U03 K_U08, K_U06 K_U09 K_W05
EU6	K_U01 K_U09 K_K06 K_K07 K_U03 K_U08, K_U06 K_U09 K_W05

Tabela 3

Analiza obciążenia pracą studenta

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	30
Przygotowanie do ćwiczeń i zaangażowanie w zajęcia	50
Przygotowanie do zaliczenia	45
SUMA GODZIN	125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	5

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.

